

Het Nieuwe Werken

Tot 1957 mochten leraressen bij hun boterbriefje meteen hun ontslagpapieren in ontvangst nemen, zodat zij zich vol toewijding op hun gezin konden storten. Dankzij de protestgeneratie kwam er een einde aan die praktijk en mochten vrouwen ook na hun huwelijksdag buitenshuis blijven werken. Dat werd als een voorrecht ervaren en gaf mogelijkheden tot zelfontwikkeling.

Nu, ruim vijftig jaar later, is het de digitale generatie die de grenzen tussen werk en privé heeft doen vervagen. Van een gemiddeld twitterbericht kan niet worden vastgesteld of het zakelijk is of privé en dankzij LinkedIn is een zakelijk netwerk eenvoudig privé toe te eigenen. Via de smartphone zijn we zowel privé als zakelijk constant bereikbaar, zelfs op vakantie. Zelfontplooiing vindt al lang niet meer plaats op de werkvloer, maar

via het internet of – voor de gelukkigen – met een coach vanuit je eigen onderhoudsvrije tuin.

Tussendoor moet er nog wel gewerkt worden – er moet toch brood op de plank – en om dat zo gemakkelijk mogelijk in het privéleven in te passen, moet er flexibel gewerkt kunnen worden; dat is de norm.

Geldt dat ook voor een gemiddeld notaris-kantoor? Mijn collega vindt van wel, maar ik moet er niet aan denken. Dat komt ongetwijfeld doordat ik van de pragmatische generatie ben. Volgens mij is Het Nieuwe Werken – afgezien van fileproblematiek – niet zelden gebaseerd op het nobele streven om een zorgtaak met werk te combineren: een akte maken als het kind slaapt. Of beter gezegd: indien het kind slaapt, en zolang het kind slaapt. En voor zover er dan niet opgeruimd en afgewassen hoeft te worden. En onder

voorwaarde dat de luiers niet op zijn, want zonder luiers kun je niet werken.

Van een moderne notaris wordt verwacht dat hij niet alleen twittert, maar dat hij ook meedoet aan Het Nieuwe Werken. Althans, dat hij Het Nieuwe Werken faciliteert. Zelf doet de notaris er natuurlijk niet aan mee; er moet toch iemand op de winkel passen.

Voor wie zich een meer genuanceerd beeld wil vormen: in november organiseert de KNB een congres over Het Nieuwe Werken. Wie haalt mij over om hier naartoe te gaan?

Kano

Drie kandidaat-notarissen schrijven bij toerbeurt de Kanocolumn. Elke maand doet een van hen verslag van de belevenissen en ervaringen als kandidaat-notaris. Om vrijuit te kunnen schrijven, ondertekenen ze de column slechts met 'Kano'.